

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.426/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljár: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (12. sorszámon)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 11.K.700.215/2025/11. számú ítélete

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 52.000 (ötvenkétezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. január 1. napjától 2024. december 31. napjáig – a perrel érintett időszakban – a helységl Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete településl település volt. Az alperes a körzeti megbízotti működési körzetekből körzeti megbízotti csoportot (a továbbiakban: KMB

csoport) alakított ki, amelynek működési körzetébe – a felperes működési körzete mellett – további 10 település tartozott. A felperes körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül, valamint a KMB csoport működési körzetében és azon kívül járőri, járőrszolgálati és egyéb (TIK küldések, átkísérések, elővezetés, előállítás, kísézői tevékenység, rendezvénybiztosítás, ideiglenes megelőző távoltartási tevékenység) szolgálati feladatokat, amelyek ellátásáért a rendvédelmi illetményalap 100 %-ának megfelelő megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatl számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perrel érintett időszakra – összesen 36 többletfeladatellátással érintett hónapra – bruttó 1.043.568 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) - c) pontjait, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a megbízási díj jogalapját és mértékét is.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 1.043.568 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. A Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjára alapított megbízási díj iránti igényt a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) és a Hszt. 71. § (3) bekezdésének időközben bekövetkezett változása okán három időszakra bontva vizsgálta. A keresetet a Hszt. 2. § 25. pontját, a 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3)-(6) bekezdését, 102.§ (1) bekezdés b) pontját, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) 2. mellékletét, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BMr.) 10. § (2) bekezdését, a KMB Szabályzat 2., 3., 21. d), 24., 25.a) és g), 44., 50., 51., és 62. d) pontjait felhívva bírálta el, megállapítva, hogy a kereset mindhárom időszak tekintetében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megalapozott.

[5] A 30/2015. BMr. 2. melléklete alapján – utalva a KMB Szabályzatra, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) rendelkezéseire – rögzítette, hogy a járőr és a körzeti megbízott két különböző beosztás, amelyre két, egymástól elkülönülő jogi norma vonatkozik. A Kúria gyakorlatát felhívva kimondta, hogy az alperes csak a kógens jogi norma által meghatározott munkakörén belül határozhatja meg a felperes által ellátandó feladatokat a munkaköri elírásban. A töretlen bírói gyakorlat alapján kimondta, hogy a körzeti megbízott működési körzete a KMB csoport létrehozásával nem bővül annak teljes területére, így a felperes működési körzeteként kizárólag a felperes működési körzetébe tartozó települést lehetett tekinteni.

[6] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos szabályozása alapján megállapította, hogy felperes által folyamatosan végzett járőrszolgálat, valamint a nem eseti jellegű, hanem rendszeres, működési körzeten kívüli TIK küldések többlettevékenységnek minősültek. A felperes kísérőőri, fogvatartotti őrzési és ideiglenes megelőző távoltartással kapcsolatos tevékenységekre történő utasítására a KMB Szabályzat 25.a) és g) pontjába ütköző módon került sor, így ezek sem tekinthetők a felperes beosztásához tartozó feladatnak. Az elővezetések és rendezvénybiztosítások jellemzően a felperes működési körzetén kívül estek, azaz ugyancsak többletmunkának minősültek. A felperes ezért a 2022. augusztusáig rendszeresen, szolgálatai többségében végzett, nagyobb részben a működési és a KMB csoport körzetén kívül ellátott járőrtévékenységével, a működési körzetén kívül ellátott TIK küldésekkel, rendezvénybiztosítási, elővezetési, továbbá kísérőőri, őrzési és az ideiglenes megelőző távoltartás során végzett tevékenységeivel a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, így a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározottak alapján megbízási díjra jogosult.

[7] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapján megállapította, hogy a módosított KMB Szabályzat 44. pontja alapján a 2. pont b) és c) alpontjaiban foglalt feladatokat a körzeti megbízottnak a Járőrszabályzat alapján kell ellátnia. Osztva a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4. számú döntésében foglaltakat, arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszközök tartalmilag nem lehetnek ellentétesek semmilyen jogszabállyal. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, valamint a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §) és az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései is, amik a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma.

Mindennek tükrében – a Hszt. és a BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. A felperes a KMB Szabályzat módosítását követően is rendszeresen, valamennyi szolgálatát érintően látott el járőrfeladatokat, amely alapján a megbízási díjra jogosult. Emellett a felperes a továbbra is a KMB Szabályzatba ütközően látott el őrzési és ideiglenes megelőző távoltartási tevékenységet, valamint a működési körzetén kívül is végzett elővezetéseket, amelyek ugyancsak a megbízási díjra jogosító többletfeladatnak minősültek.

[8] A Hszt. 2023. február 1. módosítása vonatkozásában az alperes Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára való hivatkozását nem tartotta alaposnak, mivel az a megbízási díj Hszt. 71. §-ában meghatározott feltételeit nem írja felül, ellenkező esetben a megbízási díj Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és 71. § (3) bekezdése kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj a (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el az általános szabályozástól, a felperes megbízási díjra való jogosultsága ezért 2023. február 1-ét követően sem kizárt. Megállapította, hogy a felperes a Hszt. módosítását követően is rendszeresen, minden hónap tekintetében, jellemzően valamennyi szolgálatában végzett járőrtevékenységet, így többlettevékenységet, amelynek megfelelően a Hszt. 71. § (3) bekezdés többletfeltétele – miszerint nem eseti jelleggel, jelentős többletmunkát végzett – fennállt.

[9] A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemnek megfelelően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, tekintettel annak jogszabályi mértékére is, azzal, hogy a felperes munkaidejének jelentős részét a többletfeladatai ellátása tette ki. Beosztásába nem tartozó, esetenként tiltott feladatokat rendszeresen, folyamatosan látott el, a feladatait számos alkalommal a működési körzetén kívül kellett végeznie.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[10] Az alperes a fellebbezésében – annak tartalma szerint – elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj összegének a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékére történő leszállítását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésében, valamint a 30/2015. BMr. 2. mellékletében foglaltakat. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2. pontjában, 3. pont d) alpontjában, továbbá a 15., 18., 20., 21., 22., 24., 25., 31., 37., 57-58., 61-63. és 70. pontjában írt rendelkezéseket. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást és az irányadó jogszabályokat helyesen állapította meg, azonban téves következtetésekre jutott a kereset megalapozottsága tekintetében. Egyetértett azzal, hogy a körzeti megbízott és a járőr két különböző beosztás.

[11] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától történő módosítását megelőző időszak kapcsán kifejtette, hogy a felperes feladatát a járőrrel közösen ellátható közterületi szolgálat keretében a KMB Szabályzat 50-63. pontjai szerint látta el, ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértően minősítette a járőri feladatokat többletfeladatnak. Hangsúlyozta, hogy a járőri illetmény a megbízási díj maximális mértékével kiegészülve sem éri el a felperes körzeti megbízotti alapilletményét. A KMB csoport létrehozásának szakmai indoka – a KMB Szabályzat 15. pontja szerint – annak biztosítása, hogy annak valamennyi tagja a teljes területen biztosítsa a körzeti megbízotti feladatok ellátását, így a csoporttag körzete kibővül a KMB csoport működési körzetével. Az ún. TIK küldésekkel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy

különösen indokolt esetben – azaz élet, testi épség, vagyonbiztonság veszélyeztetése – késedelmet nem tűrő intézkedésekre a felperes a működési körzetéből a KMB Szabályzat 21. pont d) alpontja alapján elvonható volt. Míg a KMB Szabályzat 21. pont c) alpontja alapján a Magyarországon kihirdetett egészségügyi veszélyhelyzet idején a felperes ugyancsak utasítható volt működési körzetén kívül más rendőri feladat elvégzésére.

[12] A KMB Szabályzat módosításával összefüggésben az elsőfokú bíróság jogsértően állapította meg, hogy a módosítás a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás valamennyi feladatát. Megismételte, hogy a két beosztás különböző, mind a besorolás, mind az illetmény tekintetében, hangsúlyozva, hogy a körzeti megbízotti illetmény jelentősen magasabb. Kiemelte, hogy KMB Szabályzat módosításának célja a rendőri jelenlét biztosítása és a rendőri feladatok folyamatos ellátása volt a rendőrség teljes illetékességi területén. A felperesnek ezért a rendőrség teljes illetékességi területén el kellett látnia a feladatait, amelybe – járőrrel való közös beosztás esetén – a közterületi jelenlét biztosítása keretében kellett ellátnia tevékenységét. A TIK küldésekkel kapcsolatos álláspontját megismételte és hangsúlyozta, hogy emellett a felperes működési körzetéből a kísézői feladatok ellátására is elvonható volt; az átkísérési feladat pedig a KMB Szabályzat módosítását követően már nem volt tilalmazott.

[13] A Hszt. módosítással érintett, 2023. február 1. napját követő időszak kapcsán kifejtette, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, illetve 71. § (3) bekezdésének 2023. február 1. napjától hatályos rendelkezésére figyelemmel a felperes igénye ezen időszakra nem megalapozott. E körben a Hszt. 71. §-ban írtakat az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Hszt. 102. §-ától függetlenül. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakat a megbízási díjra való jogosultság megítélése szempontjából mindenképpen vizsgálni kell, hiszen az a szolgálatteljesítésre vonatkozik, így meghatározza, hogy mi minősülhet többletdíjazásra jogosító többletfeladatnak. Ezen szabály nem üresítheti ki a Hszt. 71. §-ban foglalt megbízás jogintézményét, a megbízási díj ugyanis továbbra is jár a szolgálatteljesítési időn kívüli, az érintett által a végzettsége, képzettsége alapján ellátható, de a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén kívüli többletfeladatokért.

[14] A megbízási díj összegszerűsége a jogalap fennállása esetén sem haladhatná meg a Hszt. 71. § (5) bekezdése szerinti minimumértéket, a rendvédelmi illetményalap 50 %-át figyelemmel arra, hogy a magasabb összegű megbízási díjigényt a munka bonyolultsága, időigénye, gyakorisága és a szükséges többlettudás sem alapozzák meg.

[15] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott: a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. A két beosztás (körzeti megbízott és járőr) feladatai elválnak egymástól. A Kúria gyakorlatára hivatkozva állította, hogy a körzeti megbízotti csoport működési körzete nem ad arra felhatalmazást az alperesnek, hogy azon belül bármilyen rendészeti feladatot ellásson a körzeti megbízott, emellett a felperesnek a csoport működési körzetén kívül is kellett szolgálati feladatokat ellátnia. Az elsőfokú bíróság a

második és harmadik időszak tekintetében is jogszerű álláspontra helyezkedett a kereset megalapozottsága vonatkozásában. Hivatkozott arra is, hogy a felperes emellett átkísérési és kifejezetten tilalmazott kísézői feladatokat is ellátott. Végezetül kitért arra, hogy a megbízási díj mértékét az alperes a fellebbezésében ugyan vitatta, ám nem fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság milyen körülményeket értékelte jogszabálysértő módon.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[16] A fellebbezés nem alapos.

[17] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a Hszt. 2. § 25. pontja és 71. § (2), (4) és (6) bekezdései megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. § (1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB Szabályzat egyes rendelkezései helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés]. Figyelemmel volt arra, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéleti indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amelyekkel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[18] A másodfokú bíróság – a KMB Szabályzat módosításával nem érintett 2022. július 1. napjától 2022. augusztus 11. napjáig időszakra vonatkozóan – leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt, így arról is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB Szabályzat, valamint a Járőrszabályzat rendelkezéseiből is

egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása – a perben sem vitatottan – elválik egymástól. Az elsőfokú bíróság ezért az első kereseti időszak vonatkozásában helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett (járőr és egyéb) feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[19] A KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül a módosítás előtti KMB Szabályzat 24. pontja nem tette a körzeti megbízott feladatává a járőri beosztáshoz tartozó feladatok ellátását, csupán annak lehetőségét teremtette meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a KMB csoport létrehozása nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott feladatköre a KMB csoport működési körzetében a járőrszolgálati feladatokkal kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának a célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte; ezen álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult [Kf.VII.45.176/2021/4.- K-KJ-2022-930, Kf.VII.45.184/2021/4.-K-KJ-2022-929 számú határozatok]. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy amennyiben a körzeti megbízott ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult. Lényeges azt is hangsúlyozni, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a felperes által ellátott többletfeladatok a felpereséhez képest alacsonyabb beosztású és illetményfokozatú beosztáshoz (járőr) tartoztak-e, hanem az, hogy ezek többletfeladatnak minősültek-e, amelyek ellátásáért a felperes a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult. Az, hogy a Szolgálati szabályzat 70. § rendelkezései a járőrozést (járőrszolgálati formát) végrehajtóként nem járőrt, hanem rendőrt jelölnek, nem jelenti azt, hogy a járőrszolgálati feladatok a felperes körzeti megbízotti beosztásába tartozóak.

[20] Az elsőfokú bíróság bizonyítékokkal alátámasztotta annak is megfelelő indokát adta, hogy a felperes ezen többletfeladatokat nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen látta el, amely feladatok a szolgálatai többségét érintették. Mindebből helyesen vonta le az elsőfokú bíróság azon következtetést, hogy a felperes szinte minden szolgálatban a saját működési körzetén kívül is látott el szolgálati feladatokat. Helyesen értékelte, hogy a felperes a járőr és egyéb feladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, melyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, valamint 21. pont c)-d) alpontjai, miután ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat, az ilyen jellegű feladat

tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4.-K-KJ-2021-744). Ugyancsak helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy – a fellebbezésben sem vitatottan – a felperes a KMB Szabályzat 25. a) és g) pontjába ütköző módon kísérőőri, fogvatartotti őrzési és ideiglenes megelőző távoltartással kapcsolatos tevékenységeket is ellátott, amelyek szintén többletfeladatnak minősültek. Az elsőfokú bíróság ezen (első) kereseti időszak tekintetében ezért helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperest a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díj megilleti.

[21] A másodfokú bíróság a továbbiakban a 2022. augusztus 12. és 2023. január 31., valamint a 2023. február 1. és 2024. december 31. közötti időszakra igényelt megbízási díjjal összefüggésben elfoglalt, a keresetet e tekintetben is megalapozottnak találó ítéleti álláspontot vizsgálta.

[22] Az alperes a második időszak tekintetében ugyan tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, érveit ugyanakkor a fellebbezésében ezzel kapcsolatban nem fejtette ki. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az elsőfokú ítéletben helytállóan kifejtettek szerint a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései nem teremtettek alapot a felperes munkakörének a járőri munkakör majd minden feladatával történő bővítésére. A másodfokú bíróság – az ítéltábla e kérdésben kialakult és következetes gyakorlatára utalva – rögzíti, hogy az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK), mint központi államigazgatási szerv [a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 1. § (2) bekezdésének d) pont] vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontja és 2. számú melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr.-rel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint

az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne ugyanis a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) alpont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[23] Az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg a 2022. augusztus 12. napját követő kereseti időszak vonatkozásában, hogy a módosított KMB Szabályzat 62. pont d) alpontjában rögzített, az elővezetéssel kapcsolatos szabályokat nem lehet úgy értelmezni, hogy e feladat végrehajtásával összefüggésben a körzeti megbízott működési körzete a rendőrkapitányság illetékességi területére bővülne, ilyen szabályozást a KMB módosítás nem tartalmaz. A KMB Szabályzat 44. pontja azt tartalmazza, hogy a rendőrkapitányság illetékességi területén a 2. pont b-c) alpontokban meghatározott feladatokat kell ellátni. A 2. pont c) alpontja pedig kifejezetten rögzíti, hogy a körzeti megbízotti szolgálat célja a rendőrkapitányság illetékességi területén a rendészeti feladatok közül „jogszabályban, valamint közjogi szervezetszabályozó eszközben meghatározott”, tehát nem minden feladat ellátása. A módosított KMB Szabályzat 21. pont f) alpontja értelmében a körzeti megbízott kísérőőri feladatellátásra csak eseti jelleggel vonható el. A peradatokból megállapíthatóan a második kereseti időszakban a felperes kísérőőri (átkísérési) feladatellátására többször került sor, emellett a felperes egyéb többletfeladatokat (járőr) is rendszeresen végzett, valamint – a fellebbezésben sem vitatottan – a felperes a KMB Szabályzat módosítását követően továbbra is a KMB Szabályzatba ütközően látott el őrzési és ideiglenes megelőző távoltartási tevékenységet. Emellett a KMB Szabályzat 62. pont d) alpontjával ellentétesen a működési körzetén kívül is végzett elővezetések. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen vonta le a KMB Szabályzat módosítását követő időszak vonatkozásában is azt a következtetést, hogy a felperes által rendszeresen végzett fenti feladatok a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhetők, amelyek megbízási díjra jogosítanak.

[24] A 2023. február 1. és 2024. december 31. közötti időszak vonatkozásában az elsőfokú bíróság helyes jogkövetkeztetésre jutott a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatban. A kereseti kérelem szerinti megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint jogcímet megtartotta, és – „A szolgálati viszony tartalma” elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, „A szolgálati viszony módosítása” elnevezésű VIII. Fejezetben – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újraszabályozott (3) bekezdésben a korábbi szabályokhoz képest szigorúbb feltételekhez kötötte. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az ott megjelölt egyes szolgálati feladatait a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. E szabály

azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult, mert a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel ugyanis a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. Ezért a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alkalmazásának is teret enged, mert utóbbi rendelkezések – ellenkező kikötés hiányban – elsősorban a hivatásos állomány tagja rendes szolgálatteljesítési idejében [Hszt. 134-137. §-ai] ellátott többletfadataira vonatkoznak. A szolgálatteljesítési időn túli túlszolgálat [Hszt. 139. § (1) bekezdés] ellentételezését külön rendelkezés [Hszt. 140. §] tartalmazza. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1. napjától a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg. Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pont második fordulója az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a jogalkotó a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXVII. törvény – Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését 2025. január 1. napjától hatályon kívül helyező – 87. §-ához fűzött indokolásában (Indokolások Tára 2025/3.) maga is rámutatott a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj megállapításának fenti feltételeire, és a továbbiakban ezen jogcímet nem kívánta hatályban tartani. Mindezen jogszabályi előírásoknak megfelelően az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította meg, hogy a felperes az érintett hónapokban a Hszt. 71. § (3) bekezdésében írt nem eseti jellegű, jelentős többletmunkát végzett, ezért a harmadik kereseti időszak tekintetében is jogosult a megbízási díjra.

[25] A megbízási díj összecszerúsége körében az alperes az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadta. E körben a másodfokú bíróság az alperes által felhívott anyagi jogi rendelkezésre – a Hszt. 71. § (5) bekezdésére – tekintettel azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság jogszerűen állapította-e meg a megbízási díj összegét. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kf.VII.37.780/2020/5.-K-KJ-2021-1281). Az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság az első időszakra vonatkozóan a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl, mérlegelése okszerű. Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt a többletfeladatok ellátásával kapcsolatos munka időigényére és gyakoriságára. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében a megfelelő eljárási jogszabálysértés megjelölése mellett be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerúségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett

mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerűségi eredményre vezettek volna. Ezért a Hszt. 71. § (5) bekezdésének, valamint a 33/2015. BMr. 10. § (2) bekezdésében foglaltak megsértése nem állapítható meg.

[26] Az alperes a fellebbezésében nem adott elő olyan érvelést, amely az elsőfokú ítéletben foglaltak megdöntésére alkalmas lenne, ezért a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[27] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) és 3. § (1) bekezdés a) pontjaira figyelemmel a felszámítással egyezően állapította meg, tekintettel arra is, hogy annak mérséklését az alperes nem kérte.

[28] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték (83.485 forint) az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[29] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó Kp. 77. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[30] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 25.

dr. Szőke Mária s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Bíró Péter s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró